

המהפכה של ג'ולאני בסוריה מעמידה בפני ישראל סימני שאלה על כוונותיו כלפיה בטווח הרחוק. זה בנה את כוחו בהתמדה, מג'יהאדיסט למדינאי מכובד שרוצה להתקרב למערב. אולם השינוי בגישה לא צריך להתקבל בברכה אלא בחשדנות ולהבין שמדובר באדם בעל שאיפות אזוריות ועלול לפנות נגד ישראל.

שמי הוא רמי מערוץ לאומנות ובסרטון זה נסקור את האיום בג'ולאני.

ג'ולאני הפגין לאורך כל שנותיו סבלנות אסטרטגית, הוא היה מוכן להמתין שנים באידליב ולבנות את כוחו הצבאי והפוליטי לפני הבליץ הסוני בנובמבר-דצמבר 2024, ועם ניצחונו היה מוכן לזנוח את הסלפיות הקודמת(אותה בלאו הכי זנח בהדרגה לאורך השנים) ולפגוש מנהיגי נוצריים, שיעים, דרוזים ואחרים כחלק מתהליך פיוס.

בדצמבר 2013 העניק את הריאיון הראשון שלו, הריאיון היה באל-ג'זירה, שם לא חשף את פניו ודיבר במונחים של סונים נגד שיעים עם השקפה סלפית של הקמת מדינת שריעה. ביולי 2016 פרש מאל-קאעידה ומספר חודשים לאחר מכן מיתג את ג'בהת אל-נוסרא מחדש כתחריר א-שאם. מאז 2019 אירח עיתונאים מערביים רבים במחוז אידליב כשהוא שולט במקום ביד רמה, ג'ולאני ניסה להסיר את הפרס מעל ראשו ואת ארגונו מרשימת ארגוני הטרור בשל חוסר ברירה עיקר תמיכתו הגיעה מטורקיה.

עם קריסת משטר אסד ג'ולאני תפס את השלטון בסוריה והוא בן 42 בלבד(צעיר ביותר עבור אדם שהתחיל מתחתית החברה והיה למנהיגה). בגיל 21 הוא יצא לעיראק והצטרף לאל-קאעידה, בגיל 31 חזר לסוריה במצוות מפקדו אל-בגדדי, בגיל 34 פרש והקים ארגון משל עצמו, ובגיל 42 היה למנהיג סוריה.

ב8.12 בעת נאום ניצחון במסגד האומיידי הגדול בדמשק הוא דיבר במונחים של האומה האסלאמית וקרא לכל האומות המוסלמיות להיאבק עד למימוש זכויותיהן. ודיבר על עצמו כמי שעזב את המדינה 20 שנים קודם לכן וחלם על הרגע הזה שיוכל להתפלל באותו מקום בשקט(זו הייתה גם רמיזה שבשלב הזה בסוריה צריך להיות שקט). בריאיון ל-CNN באותם ימים הוא דיבר על רצונו לבנות מוסדות וגם שאדם עובר בחייו שלבים לפי החוויות שהוא חווה.

מכך צריך להבין שג'ולאני הוא בעל כושר סבלנות יוצא דופן והקדיש את חייו מראשיתם למסלול לאומי והנהגה. ראש ממשלת ישראל נתניהו הוא בן 75, הנשיא היוצא ביידן הוא בן 82 והנשיא הנכנס טראמפ הוא בן 78, כלומר לג'ולאני יש עוד לפחות 30 שנים לשלוט אם יפעל נכון.

בניגוד להצהרות בתחילת דצמבר על הקמת ממשלת מעבר עד מרץ 2025 ותחילת דיאלוג לאומי לחקיקת חוקה בריאיון לאל-ערביה בסוף החודש הוא דיבר על כך שבחירות דמוקרטיות וחקיקת חוקה תהיינה רק בעוד 3-4 שנים, בזמן הזה הוא מינה לשרים בממשלתו ובכירים בצבא הסורי החדש דווקא את אנשיו מתחריר א-שאם או ממיליציות בעלות ברית כמו ג'ייש אל-עיזה ונור א-דין א-זינקי. בפרק הזמן הזה ג'ולאני יוכל לבסס את מעמדו וגם אם תהיינה בחירות הן תותאמנה למטרותיו.

כרגע מטרתו הראשית היא להסיר את הסנקציות מעל סוריה ולהביא לשיקום המדינה. אנשיו אורחים סדרה ארוכה של ביקורים בקטאר, ירדן, סעודיה, האמירויות, טורקיה ומדינות אחרות. הוא זכה לשורה של ביקורים משרי החוץ של מדינות האיחוד, ראשי מדינה כמו

מלבנון, ומשלחת של הממשל האמריקאי. ג'ולאני עונב עניבה ומתלבש כמו מערבי תוך כדי פגיעות עם אנשי דתות שונות וקריאה לאחדות עדתית של סוריה למורת רוחם של קנאים בשורותיו.

למרות שזה לא רוצה להיות בובה טורקית ומנסה גם לפתח קשרים עם סעודיה, מדינות המפרץ ומדינות שונות ברחבי העולם מטרתו היא לשותפות אסטרטגית עם טורקיה. הטורקים כבר הציעו לבנות את הצבא הסורי ובתור אחת המדינות המובילות בעולם בכלל ונאט"ו בפרט לה כבר יש בסיסים והכשרות לוחמה בטרור מלוב ועד סומליה הם יוכלו לסייע להם לבנות צבא חזק, חזק יותר מאשר כל סיוע נניח ממצרים או מדינות המפרץ.

הטורקים(כמו מדינות המפרץ) יכולים לספק נפט וגז ברשת צינורות מהקווקז ומרכז אסיה או בשיתוף קטאר שהינה ענקית יצוא גז. הטורקים בזכות חברות הבנייה יוכלו לקחת חלק משמעותי בשיקום סוריה, לבנות רשת מסילות ברזל או כבישים ואף לחברה לחשמל, להוות מקור סחר עם סוריה ומקור אספקת מזון.

הטורקים כמובן ירצו כמה שיותר בלעדיות בהחלטות בדמשק וכמה שפחות השפעה אחרת(בעיקר של סעודיה), הם כנראה ירצו להשתמש בחוף הימי של סוריה לתרגילים צבאיים וחיפוש אחר גז, וכמובן ירצו לפלוש כדי להכריע את הכורדים. פלישה שג'ולאני יקבל בברכה כדי להכריע את ה-SDF וכל רעיון של אוטונומיה כורדית ובכך גם להשפיע על הדרוזים ואחרים שירצו אוטונומיה.

בשלב הזה ג'ולאני לא מתייחס לישראל, הוא לא ניסה להתנגד לתמרון בחבל הבשן תוך שחרור כתר החרמון ולא התערב לאור מבצע "חץ הבשן" והשמדת כל היכולות האסטרטגיות הקודמות של אסד. אך זה בעל סבלנות אסטרטגית, במידה וימשיך כך במשך 4 שנים עד לבחירות בהן ינצח כבר יקבל לגיטימציה מערבית עם שגרירויות אירופאיות ואמריקאית בדמשק, חיבור לרשת האנרגיה של טורקיה וקטאר, תהליך בניית צבא עם נוכחות טורקית, דיכוי כל התנגדות, זרימת השקעות לסוריה ומיליוני פליטים שחוזרים ואז זה אפשרי שיתחיל בצבוח של אנטי-ישראליות פומבית שילך ויגבר עד שיהיה לקריאות ישירות לשחרור רמת הגולן. ג'ולאני ינסה לממש את משמעות שמו.

תמיכה בסוגייה הפלשתינאית היא דרך עבור מנהיגים מזרח-תיכוניים לזכות באהדה של הציבור בארצם ומדינות אחרות, בין אם זה היה נאצר במצרים, צאדם חוסיין בעיראק, מלכי סעודיה, ארדואן או ח'ומייני וח'מינאי. במידה וב2030 כשהוא בן 47 ירצה לגייס תמיכה אזורית אותה סוגייה תהייה עבורו קלף.

העתיד יכול להתפתח בהרבה כיוונים שונים, בקצה חיובי אפשר לטעון שהוא ייכנס תחת השפעה סעודית ואפילו ינרמל את היחסים עם ישראל ויהיה חלק מברית אברהם, אולם זו עלולה להיות תמימות מסוכנת. ג'ולאני כבר הוכיח את סבלנותו ארוכת השנים והוא גם יוכל לפנות לכיוון של תמיכה במאבקים אסלאמיים ברחבי העולם לאחר פרק זמן של ארגון כוחו מחדש.

זו הייתה סקירה של ערוץ לאומנות על האיום בג'ולאני, אם אהבתם את הסרטון אתם מוזמנים לשתף אותו ולהצטרף לערוץ כמנויים.